

**ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«БУКОВИНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії
президент університету
Михайло МАНІЛЧ
03 квітня 2025 року

**ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
для здобуття ОПС ФАХОВИЙ МОЛОДШИЙ БАКАЛАВР**

(для вступників на основі базової середньої освіти)

Чернівці – 2025

ПЕРЕЛІК ЗАПИТАНЬ

ФОНЕТИКА І ГРАФІКА. ОРФОЕПІЯ ТА ОРФОГРАФІЯ

1. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв **я, ю, є, ї, щ** та буквосполучень **дз, дж**.
2. Правопис ненаголошених голосних.
3. Спрощення в групах приголосних.
4. Правопис префіксів **з-** (**зі-, с-**), **роз-, без-, пре-, при-, прі**.
5. Правила вживання апострофа та м'якого знака.
6. Подвоєння та подовження приголосних.
7. Правопис слів разом, з дефісом, окремо.
8. Правопис великої літери.
9. Написання слів іншомовного походження (з апострофом, з м'яким знаком; подвоєння букв на позначення приголосних; написання **и, і**).
10. Правопис частки **не** з різними частинами мови.

ЛЕКСИКОЛОГІЯ І ФРАЗЕОЛОГІЯ

1. Синоніми, антоніми, омоніми, пароніми.
2. Лексичні запозичення з інших мов.
3. Загальновживані слова.
4. Діалектні та професійні слова.
5. Просторіччя, суржик, сленг.
6. Поняття про фразеологізми.
7. Фразеологічні антоніми й синоніми.

МОРФОЛОГІЯ

1. Поняття про самостійні та службові частини мови.
2. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
3. Рід, число, відмінки іменників.
4. Правопис відмінкових закінчень іменників.
5. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

6. Прикметник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
7. Ступені порівняння прикметників.
8. Числівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
9. Відмінювання кількісних і порядкових числівників.
10. Узгодження числівників з іменниками.
11. Уживання числівників для позначення часу й дат.
12. Займенник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
13. Правопис неозначених і заперечних займенників.
14. Дієслово як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
15. Способи дієслів (дійсний, умовний, наказовий).
16. Творення форм умовного та наказового способів дієслів.
17. Часи дієслів.
18. Особа і число (в теперішньому і майбутньому часах). Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни.
19. Правопис дієслів.
20. Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
21. Активні й пасивні дієприкметники, їх творення. Відмінювання дієприкметників.
22. Дієприкметниковий зворот.
23. Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки і синтаксична роль.
24. Дієприслівниковий зворот.
25. Прислівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
26. Ступені порівняння прислівників. Способи їх творення.
27. Написання разом, окремо й з дефісом прислівників і сполучень

прислівникового типу.

28. Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

29. Сполучник як службова частина мови. Сполучники сурядності й підрядності.

30. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

31. Правопис сполучників разом і окремо.

32. Частка як службова частина мови.

33. Формотворчі, заперечні та модальні частки.

34. Написання часток **бо, но, то, от, таки**.

35. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

СИНТАКСИС І ПУНКТУАЦІЯ

1. Словосполучення. Будова і типи словосполучень за способом вираження головного слова.

2. Просте речення. Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Окличні речення.

3. Головні члени речення.

4. Другорядні члени речення.

5. Розділові знаки в кінці речення.

6. Тире між підметом і присудком.

7. Речення двоскладні й односкладні.

8. Види односкладних речень.

9. Речення поширені та непоширені.

10. Однорідні члени речення. Розділові знаки при однорідних членах речення.

11. Узагальнювальне слово при однорідних членах речення. Двокрапка і тире в реченнях із узагальнювальним словом.

12. Звертання і вставні слова (словосполучення, речення). Розділові знаки при них.

13. Відокремлені другорядні члени речення (зокрема, уточнювальні).

Розділові знаки при відокремлених членах речення.

14. Складне речення, його типи.

15. Складносурядне речення.

16. Основні види підрядних речень.

17. Розділові знаки в складносурядному і складнопідрядному реченнях.

18. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки (кома, двокрапка, тире, крапка з комою) в безсполучниковому реченні.

19. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Розпилові знаки в ньому.

20. Пряма й непряма мова. Цитата. Діалог.

21. Розділові знаки при прямій мові, цитаті, діалозі.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА

1. Авраменко О. М. Українська самотужки. Київ: Грамота. 2022. 96 с.
2. Авраменко О. М., Блажко М. Українська мова. Довідник. Завдання в тестовій формі за новою редакцією правопису. Київ: Грамота, 2023. 336 с.
3. Бодик О. П., Рудакова Т. М. Сучасна українська літературна мова. Лексикологія. Фразеологія. Лексикографія. Навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2011. 146 с.
4. Бондар О. І., Карпенко Ю. О., Микитин-Дружинець М. Л. Сучасна українська мова: Фонетика. Фонологія. Орфоепія. Графіка. Орфографія. Лексикологія. Лексикографія / Навч. посіб. Київ, 2006. 368 с.
5. Вакарюк Л., Панцьо С. Українська мова. Морфеміка і словотвір. Тернопіль: Лілея, 1999. 220 с.
6. Горпинич В. О. Морфологія української мови. Київ: Академія, 2004. 335 с.
7. Данчук Ю. Українська, що надихає. Говоримо й пишемо правильно. Візуалізований довідник. Харків: Основа, 2022. 128 с.
8. Дворецька Ю. Помилкаріум. Моя українська правильна та вишукана. Київ: Грамота, 2021. 128 с.
9. Пономарів О. Д. Культура слова: Мовностилістичні поради. Вид. 3-тє. Київ: Либідь, 2008. 240 с.
10. Сучасна українська літературна мова: Підручник / За ред. М. Я. Плющ. Київ: Вища шк., 2006. 430 с.
11. Терлак З. М. Пунктуаційний словник-довідник. Львів: Світ, 2019. 396 с.
12. Український правопис. Київ: Наукова думка, 2019. 392 с.
13. Ющук І. П. Практичний довідник з українського правопису. Київ: Видавничий дім „Освіта”, 2020. 128 с.
14. Ющук І. П. Українська мова. Київ: Либідь, 2004. 640 с.

ДОДАТКОВА

1. Бакіна Т. С. Практикум з пунктуації: вправи та відповіді. Тернопіль: Мандрівець, 2004. 208 с.
2. Калинич О. Українська мова. Підсумковий тренажер: посібник для підготовки до НМТ (Електронний формат). Тернопіль: Астон, 2023. 88 с.
3. Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А. Словотвірна морфеміка сучасної української літературної мови. Київ, 1998. 162 с.
4. Козачук Г. О. Українська мова для абітурієнтів: навчальний посібник / 7-ме вид., стер. Київ: Вища школа, 2006. 287 с.
5. Куриліна О., Пристай Л. Українська мова. Комплексне видання. Повний повторювальний курс, підготовка до зовнішнього незалежного оцінювання. Кам'янець-Подільський: Абетка, 2023. 286 с.
6. Плющ М. Я., Грипас Н. Я. Граматика української мови в таблицях: навч. посібник. Київ: Вища школа, 2004. 167 с.
7. Ткаченко Є. М. Українська мова. Пунктуація: правила, вправи, диктанти: навч. посібник. Харків: Консум, 2001. 288 с.
8. 2024. 10+5 варіантів. Тернопіль, Навчальна книга Богдан, 2023, 232 с.
9. Українська мова: Енциклопедія. Київ: „Укр. енцикл.” ім. М. П. Бажана, 2004. 824 с.
10. Хворостяний І. Українська мова: лайфхаки. Харків: Ранок, 2023. 288 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Вакарюк Л. О., Панцьо С. Є. Український словотвір у термінах. Словник-довідник. Тернопіль: Джура, 2007. 260 с. URL: <http://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/UKR0004882>
2. Молодіжний сленг. Короткий список лексичних одиниць молодіжного сленгу. URL: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Молодіжний сленг](https://uk.wikipedia.org/wiki/Молодіжний_сленг).
3. Нова мова. Проект розвитку української мови URL: <http://www.novamova.com.ua/217.html>.
4. Український правопис. Київ: Наук. думка, 2019. 392 с. URL: [https:// mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/05062019-onovl-pravo.pdf](https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/05062019-onovl-pravo.pdf).

5. Ющук І. П. Практикум з правопису і граматики української мови. Київ: Освіта, 2012. 270 с. URL: <https://ushchuk.files.wordpress.com/2013/09/d196.pdf>

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

Конкурсний бал вступника оцінюється за шкалою від 100 до 200 балів. Вступне випробування відбувається у формі усної співбесіди. Абітурієнт відповідає на два усні питання екзаменаторів. Питання мають бути з різних розділів. Відповідь на кожне запитання оцінюється 100 балами. Максимальна кількість балів, яку може отримати абітурієнт – 200. Загальна оцінка визначається як сума оцінок за кожну відповідь на усне запитання екзаменатора.

Якщо вступник набрав менше, ніж 100 балів, він до участі у конкурсному відборі не допускається.

Оцінка «відмінно» (180-200 балів): абітурієнт ґрунтовно й повно викладає матеріал, виявляє повне його розуміння, аргументує свої думки, застосовує знання на практиці, наводить самостійно складені необхідні приклади, викладає матеріал послідовно й правильно з огляду на норми літературної мови.

Оцінка «добре» (140-179 балів): абітурієнт дає відповідь, але допускає деякі помилки, які сам виправляє після зауваження викладача. У відповіді, в послідовності викладу матеріалу і в його мовленнєвому оформленні трапляються недоліки.

Оцінка «задовільно» (100-139 балів): абітурієнт виявляє знання й розуміння основних положень конкретної теми, але викладає матеріал не досить повно й допускає помилки у формулюванні правил, не може зрозуміти й пояснити причини своїх помилок та відчуває труднощі під час добирання прикладів: викладає матеріал непослідовно й допускає помилки в мовленнєвому оформленні відповіді.

Оцінка «незадовільно» (менше 100 балів): абітурієнт виявляє повне незнання матеріалу з відповідних питань.